

„Este.” 2007. 02. 16.

A műsort Baló György vezeti. Nem tér ki a kihívás elől. Nem halasztja másnapra az aktuális esemény műsorra tűzését. Első témaként tálalja OV éértékelő beszédét. Természetesen egyetlen közszolgálati csatorna sem közvetíti a beszédet a helyszínről, és valószínűleg soha nem fogjuk látni és hallani azt teljes egészében – „natúr valóságában” –, ezeken az adókon. Bár lehet, hogy igen. Később. Ha változik a kormány, vagy évekkel később, ha már történelemmé válik a ma, vagy ha OV meghal és egy múltidéző sorozatban emlékezik meg róla valamelyik országos adó egy - éjfél utáni - műsorban. Most sem önálló programpontként szerepel az esemény, hanem mint GyF korábban elhangzott beszédének ellenpontja. Részleteket látunk, hallunk a mai beszédből, előnytelen szögből fényképezve az előadót, és szándékosan vagy zöld, vagy piros fényben úsztatva a publikumot. A műsorvezető OV éértékeléséből két elemet emel ki, amelyeket megvitat a műsorba kért kommentátorokkal. Ezek egyike az, hogy OV néven nevezi azokat, akiket felelőssé tesz hazánk sanyarú helyzetéért, indokoltnak látja ennek a felelősségnek a megállapítását és a megfelelő jogi következmények foganatosítását. Az éértékelés másik vitapontja az, hogy OV szerint, a közelmúlt terrorfenyegetései, a szélsőségekkel való riogatás és az álmerényletek mögött a kormány és a kormányfő által irányított szervezetek, és a háttérben működő erők állnak. A kommentátorok véleménye az volt, hogy a beszéd semmilyen támpontot nem ad a jövő teendőit illetően, helyzetértékelése személyes, illetve pártvélemény, a politika és az ország szempontjából ennek a beszédnek jelentősége nincs. Mindhárom véleményalkotó, határozottabbnak és keményebben konfrontatívnak minősíti a ma hallottakat, mint OV előző éértékelő beszédeit és ellenpontként pozitív kicsengéssel említik GyF békésebb hangvételét. A riporter utolsó szava is elhatárolódást fejezett ki OV véleményétől, amikor az objektív beszámoló végén az elmondottakat egy rövid szünet után azzal zárta le: „...szerinte”. Ez a szó szinte a beszélgetés zárszavaként hatott. Hangulatában emlékeztetett a „Nagy Mester”, Kádár János késleltetett, mondatvégi, legendás „is”-eire. Itt azonban ez a zárszó árulkodott. Mondatvégi felkiáltójelként hatott, de annak volt kiáltó jele, hogy a kommentátorok „kötelességüket teljesítve” állásfoglalnak az elhangzottakkal szemben. Ez az elhatárolódás ma a szereplőknek éppúgy „központilag” megkövetelt kötelességük volt, ahogy ML az egészségügy vezetője írásban követelte meg a Pszichiátriai és a

Neurológiai Szakmai Kollégiumok testületeitől, hogy határolódjanak el saját véleményüktől, miszerint a drogozás káros az egészségre. Ma a közmédia munkatársainak kellett az elhatárolódásukat demonstrálniuk OV -tól. Pedig tulajdonképpen nem volt erre szükség. Hiszen „elkötelezettségüket” a műsor szerkezete, a mesterkéltné párhuzam, az összehasonlítás sugallatai, a felvételek hangulateltéte, a beszéd „szelektív” ismertetéte már elégségesen bizonyította. Még professzionális cenzorok (vajon ezek mindegyike pályaelhagyó lett mára?) sem találhattak volna fogást rajtuk. De a legfőbb bizonyíték és az „Este” öngólja az elhallgatás volt. Elhallgatták, hogy a ma esti helyzetismertetés sem nem OV magánvéleménye, sem nem pártvélemény volt. Az ország és a magyar politika helyzetét OV nem saját véleménye alapján ismertette, hanem hiteles forrásmunkát használt fel. A forrásmunka GyF „Őszödi Beszéde” volt. Aki vitatja azt, hogy az „Őszödi Beszéd” egy kendőzetlen valóságfeltárás az nem ebben a világban él. Tehát, a mai beszéd hivatkozási alapja, az alaphelyzet leírása és az országértékelés ismertetéte nem „szerinte”, hanem „szerinte” történt. A mai beszéd alapját egy olyan politikai és gazdasági állapotleírás képezte, amit OV szó szerint idézett GyF -tól. Ennek legfőbb kuriozitását az jelenti, hogy realitáseit az ellenzék is fenntartás nélkül elfogadja. OV mai következtetéseit ennek a GyF által kialakított helyzetképnek az alapján vonta le. Ez a tény volt az, amit a kommentátorok sajnálatos módon elhallgattak és ezzel ma „Este” ők veszítették hitelüket.

Elhallgatták ők, persze azt is, hogy OV beszédében igenis előadta, pontosan meghatározta a jövő teendőit. Ez az ország állapotáért felelős személyek leváltása és szerepük, tevékenységük vizsgálata, esetleges következményekkel. Ezt követően 12 év felelős kormányzati, politikai és gazdasági munka, aminek az eredménye az lehet, hogy elérjük a „bal”-oldali kormányzás startvonalát képező 2002 évi állapotot. Mi hiányzik ezek után? „Csak” 12 év és az objektív tájékoztatás.

Jékei Sándor

2007. február 16.